

EBH/334/2015

Év

2015

Védett tulajdonság:

Fogyatékoság

Diszkrimináció területe

Oktatás, nevelés

Befejezőmód

Kérelmet elutasító döntés

A kérelmező törvényes képviselője azért fordult a hatósághoz, mert a bepanaszolt intézmény 2014. szeptember 9-től fogyatékos gyermeke iskolai ellátását nem biztosította. Előadta, hogy a gyermek, aki mozgássérült és sajátos nevelést igényel, 2014. szeptember 1-én kezdte meg az 5. osztályt a bepanaszolt iskolában. A 6. és 7. tanítási napon magyarból és matematikából dolgozatot írtak a tanulók. Kiskorú kérelmező mindkét dolgozata sikertelen lett. A hetedik tanítási napon, az igazgatónő telefonon közölte az édesanyával, hogy gyermekét vigye oda, ahonnan hozta, hiszen fogyatékos.

Kérelmező törvényes képviselője igazolta gyermeke védett tulajdonságát (fogyatékoság), és azt, hogy a bepanaszolt intézménnyel jogviszonyban áll. Beccsátolta a gyermekre vonatkozó szakértői véleményt, a hosszabb felkészülési idő biztosítására és a szóbeli számonkérés előnyben részesítésére vonatkozó javaslattal a tanulmányok alatt. A szakvélemény módosítása tartalmazta, hogy a gyermek számára a kijelölt intézmény a bepanaszolt iskola, és a gyermeknek a tankötelezettségét kizárólagosan iskolába járással kell teljesítenie. Csatolta a kezelőorvos igazolását is arról, hogy a kiskorú kérelmező egészségügyi állapota miatt önellátásra nem képes.

A törvényes képviselő sérelmezte, hogy az iskola figyelmen kívül hagyta a szakértői véleményben foglaltakat, ezért a szülők arra kényszerültek, hogy gyermeküket magántanulói státuszban tanóra látogatási lehetőséggel otthon taníttassák. Az édesanya a megváltozott körülmények miatt nem tud dolgozni, a kieső jövedelem miatt a családot anyagi hátrány érte.

Az iskola az eljárásban előadta, hogy a kérelmező szülei azért keresték fel az intézményt, mert a gyermek iskolájában ötödik osztálytól megszűnik a logopédiai osztály, és iskolát kerestek mozgássérült kislányuknak. Bemutatták a szakértői vélemény összegzését arról, hogy a gyermek „Mozgásszervi fogyatékosága miatt sajátos nevelési igényű, normál értelmi képességű tanuló.” A szakvélemény alapján az igazgatónő iskolai befogadó nyilatkozatot állított ki.

Nyilatkozott az eljárás alá vont iskola arról is, hogy a kérelmező betegségről szülei nem adtak teljes tájékoztatást, csak a mozgássérültségét és logopédiai fejlesztés igényét említették. Az iskolában derült ki, hogy a gyermeknek folyamatos gyógypedagógiai ellátásra van szüksége, azonban az iskolában gyógypedagógus csak november 7-től tudott munkába állni. Az igazgatónőt a kollégák naponta tájékoztatták, hogy a gyermek kimegy az órákról és keresni kell. Nem tudja követni az óra menetét, nem tud tartósan figyelni, tájékozódni az épületben. Táplálkozási problémája volt, az órákon enni- és innivalóval foglalkozott, több alkalommal kért enni a büfében és a portás nénitől.

Amikor az iskolában szembesültek a gyermek tényleges szükségleteivel, az igazgató személyes találkozót kezdeményezett a szülővel. Nem a mozgássérültség volt a fő probléma, hanem az, hogy a gyermek betegségének megismert összetettsége miatt az intézmény szakember hiányában nem tudta biztosítani a szükséges iskolai ellátást és fejlesztést.

Az eljárás alá vont iskola előadta, hogy minden tanévkezdéskor szintfelmérést végeznek valamennyi, előző évben oktatott tantárgyból. Osztályzattal nem minősítik a tanulókat, de a tanároknak tudniuk kell, honnan induljanak tanév elején, milyen fejlesztéseket, felzárkóztatásokat kell végezniük. A felvételnél pedig mindig szem előtt tartják az iskola szakember ellátottságát, hogy olyan fogyatékos gyermek kerüljön az iskolába, akiknek megfelelő szolgáltatást tudnak biztosítani. Felajánlotta a segítségét kérelmező fogadásához megfelelő intézmény megkeresésében, illetve a magántanulói státuszt is javasolta a szülőnek, aki azonban a felajánlással ekkor nem kívánt élni.

A hatóság eljárásában azt vizsgálta, hogy az eljárás alá vont iskola a kiskorú kérelmező fogyatékosságával összefüggésben megsértette-e az egyenlő bánásmód követelményét azzal, hogy nem biztosította számára az iskolai oktatást, nevelést. Nem értékelte hátrányként az első oktatási héten az írásbeli szintfelmérést, mert nem szerepel a szakértői véleményben az írásbeli számonkérés tilalma, és a szóbeli számonkérés csak előnyben részesítésként van feltüntetve. Elfogadta az eljárás alá vont védekezését, hogy a sérelmezett szintfelmérőket nem osztályozták és nem a dolgozat eredménye miatt kezdeményezték a személyes konzultációt az édesanyával. Arra azért került sor, mert a gyermek sokszor kiment az óráról. A hatóság az eljárás alá vont javára értékelte, hogy a gyermek érdekeit szem előtt tartva törekedett az édesanya gyors értesítésére a győgyepedagógus késedelmes munkakezdése miatt a szükséges fejlesztés elmaradásáról.

A hatóság álláspontja szerint az iskola igazgatója nem sértette azzal az egyenlő bánásmód követelményét, hogy az édesanyát értesítette a gyermek állapotára tekintettel kialakított nevelőtestületi döntés alapján a gyermekkel kapcsolatos további teendők személyes megbeszélésének igényéről. A szülő a tanév második hetétől a kiskorú kérelmezőt magántanulóként másik iskolába íratta, ezért nem lehetett az eljárás alá vont terhére értékelni azt, hogy a gyermek magántanulói státuszba került. A szülő által csatolt klinikai ambuláns lap is azt tartalmazta, hogy a gyermeknek magántanulóként kell az iskolakötelezettségét teljesítenie.

A hatóság megállapította, hogy az igazgató és a szülő közötti együttműködés nem volt teljes körű, amely mindkét félnek felróható.

A szakértői vélemény szerint, a gyermek tankötelezettségét kizárólagosan iskolába járással kellett teljesíteni az 5. osztálytól. Ez azonban nem volt reális elvárás, és ellentmondásban áll a klinikai javaslattal, amely alapján a kiskorú kérelmező jelenleg is magántanulói státuszban tanul. Figyelembe véve a klinikai igazolást is arról, hogy a kérelmező önellátásra nem képes és nagyon szigorú anyai segítséget igényel, olyan egymásnak ellentmondó orvosi vélemények születtek a gyermekre vonatkozóan, amelyek alapján nem lehetett egyértelműen azt a következtetést levonni, hogy a kiskorú kérelmező alkalmas kizárólag iskolába járással a tankötelezettségének teljesítésére. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy végül a gyermek magántanuló lett.

Az egymásnak ellentmondó orvosi- és szakvélemények miatt az eljárás alá vont intézmény a tanévkezdést követő rövid időszakban nem volt, és nem is lehetett abban a helyzetben, hogy a kérelmezőt a vele összehasonlítható helyzetben lévő, de nem fogyatékos tanulókkal azonos bánásmódban részesítse. Azzal a lehetőséggel pedig, hogy újabb szakértői vizsgálatot kérjen a gyermekről, nem tudott élni, mert kérelmező törvényes képviselője a második nevelési héten megszüntette gyermeke tanulói jogviszonyát az iskolában, és elutasította azt a megoldást, hogy gyermekét az adott iskolában magántanulónak nyilvánítsák.

Fentiek alapján a hatóság megállapította, hogy az eljárás alá vont a kérelmezővel szemben nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét és a kérelmet elutasította.

A határozat bírósági felülvizsgálatát egyik fél sem kérte.

2015. augusztus 18.